

ROMÂNIA

CURTEA DE APEL GALAȚI
SECȚIA CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Dosar nr. (.....)

ÎNCHEIERE

Ședința publică de la 20 Noiembrie 2018

Completul compus din:

PREȘEDINTE (.....)

Judecător (.....)

Judecător (.....)

Grefier (.....)

La ordine fiind soluționarea recursului declarat de reclamantul (.....) prin (.....), cu sediul (.....), împotriva sentinței civile nr. (.....) pronunțată de (.....) în dosarul nr. (.....)

La apelul nominal făcut în ședința publică au lipsit recurentul (.....) și intimatul (.....).
Procedura legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei în sensul că se solicită judecarea cauzei în lipsă, nu s-au depus înscrisurile solicitate de la intimat, după care;

Curtea rămâne în pronunțare pe cererea de sesizare a Î.C.C.J.

CURTEA

Având nevoie de timp pentru a delibera,

DISPUNE

Amână pronunțarea în cauză la data de 23.11.2018

Pronunțată în ședința publică de la 20 Noiembrie 2018

Președinte,

Judecator

Judecător,

Grefier,

ROMÂNIA

Curtea de Apel Galați
(.....)

Dosar nr.....

ÎNCHEIERE

Președinte: (.....)
Judecător : (.....)
Judecător : (.....)
Grefier: (.....)

Ședința publică din data de : (.....)

Recurent- reclamant: S. M. C.

absent

Reprezentant legal sau convențional:

S. N. P. și V. P. L.

absent

Intimat : (.....)

Obiectul cererii: litigiu privind funcționarii publici

Stadiul judecătii: recurs

Procedura de citare legal îndeplinită.

Instanța pune în discuție admisibilitatea sesizării Î.C.C.J. în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea modului de interpretare și aplicare a prevederilor dispozițiilor disp.art.30 al.6 din Legea nr.330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările ulterioare, art.4 al.1 și art.6 al.1 din OUG nr.1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar, art.1 al.5 din Legea nr.285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările ulterioare, cu privire la acordarea sumelor compensatorii tranzitorii reprezentând sporul de 25% convenit agenților de poliție care au absolvit studii superioare, după intrarea în vigoare a Legii nr.330/2009, formulate de recurent.

După deliberare,

INSTANȚA,

analizând lucrările dosarului¹,

¹Se recomandă păstrarea numerotării paragrafelor și subparagrafelor după modelul propus pentru a facilita lectura și referințele în hotărâre la argumentele încheierii de sesizare.

I. constată admisibilitatea sesizării, în conformitate cu prevederile art. 519 Cod procedură civilă, motivat de faptul că:

1. de lămurirea modului de interpretare/aplicare a dispozițiilor art. 30 alin. (6) din Legea nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările ulterioare, art. 4 alin. 1 și art. 6 alin. 1 din O.U.G. nr. 1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar, art. 1 alin. 5 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările ulterioare depinde soluționarea pe fond a cauzei, întrucât:

Recurentul reclamant solicită obligarea pârâtului (.....) la plata sumei compensatorii reprezentând sporul de 25% convenit agenților de poliție cu studii superioare, iar pârâtul refuză acordarea acestei sume pe motiv că legislația din perioada pentru care se solicită suma nu mai prevede posibilitatea acordării ei.

2. problema de drept enunțată este nouă, deoarece, prin consultarea jurisprudenței, s-a constatat că asupra acestei probleme Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat printr-o altă hotărâre.

3. problema de drept nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, conform evidențelor Înaltei Curți de Casație și Justiție, consultate astăzi, 23.11.2018 (*atașăm extras portal ICCJ*)

II. expunerea succintă a procesului

Prin cererea înregistrată inițial pe rolul (.....), sub nr.(.....)(.....), în numele reclamantului indicat în tabelul anexat acțiunii, a chemat în judecată pe pârâta (.....) solicitând obligarea acestuia la plata sumei compensatorii reprezentând sporul de 25% convenit agenților de poliție cu studii superioare începând cu (.....), sume ce a solicitat să fie actualizate cu indicele de inflație și cu dobânda legală.

În motivarea acțiunii, în esență, s-a arătat că reclamantul indicat în Tabelul anexă a absolvit studii superioare, astfel că a solicitat pârâtei acordarea acestui spor de 25%. Pârâta, ca răspuns la această solicitare, a arătat că nu sunt îndeplinite exigentele prevăzute de lege pentru acordarea acestor sume compensatorii aferente acestui spor.

S-a arătat că reclamantul nu poate fi discriminat în raport de acești colegi. A invocat totodată și Decizia nr.23 din 26.09.2016 a ICCJ cu privire la dreptul reclamanților de a fi salarizați la același nivel al aparatului de lucru din cadrul (.....).

În dovedirea susținerilor, reclamantul a solicitat proba cu înscrisuri.

Prin Întâmpinarea depusă la dosar în termen legal, pârâta (.....) a solicitat respingerea acțiunii.

În esență a arătat faptul că dispozițiile Legii nr.71/2015 pentru aprobarea OUG nr.83/2014 se referă la cu totul alte categorii profesionale decât cele din prezenta cauză.

Tribunalul București, prin Sentința civilă nr.(.....) din (.....) a admis excepția necompetenței teritoriale invocată din oficiu și a declinat competența de soluționare a cauzei în favoarea (.....), reținând incidenta dispozițiilor art.10 alin.3 din Legea nr.554/2004.

La (.....) cauza a fost înregistrată sub nr. (.....).

La termenul din (.....) instanța, din oficiu, a dispus a se face adresă la pârâtă să comunice dacă în cadrul (.....) funcționează agenți de poliție care beneficiază de acest spor fie ca și cotă procentuală fie ca și sumă compensatorie. Prin adresa nr. (.....) din (.....) pârâta (.....) a comunicat instanței faptul că acest drept s-a acordat strict în condițiile reglementate de OMAI nr.318/2004 respectiv numai dacă domeniile în care erau absolvite studiile superioare prezintă utilitate pentru îndeplinirea atribuțiilor compartimentului de activitate.

La termenul din (.....) s-a solicitat pârâtei să precizeze relativ la numitul (.....), indicat în anexa la acțiune, dacă îndeplinea condițiile reglementate de acest Ordin.

Prin adresa nr. (.....) din (.....) pârâta comunică faptul că acest spor nu mai este reglementat de nici o lege de salarizare, că nu se încadrează nici în dispozițiile OUG nr.1 din 25.01.2010. S-a arătat faptul că (.....) nu deține hotărâri judecătorești în această materie în spețe similare.

Prin Sentința civilă nr. (.....) din (.....), (.....) a respins acțiunea ca neîntemeiată.

Pentru a dispune astfel, Tribunalul a constatat următoarele :

”Acțiunea de față a fost promovată de (.....) în numele unui singur agent de poliție, respectiv (.....), indicat expres în anexa la acțiune, fila 6 dosar.

Nu se indică pentru acesta ce funcție ocupa în cadrul (.....) și de la ce dată. Din adresa nr. (.....) emisă la 12.06.2017 de către (.....) rezultă că numitul (.....) a fost încadrat în (.....), la (.....) la data de (.....), ori la acel moment nu mai exista cadru legal pentru acordarea acestui spor.

Tribunalul reține că sporul salarial de 25 % pentru polițiștii cu studii superioare era prevăzut de OG nr.38/2003 privind salarizarea și alte drepturi ale polițiștilor, act în baza căruia a fost emis Ordinul MAI nr.318 din 05.08.2004 privind specialitățile studiilor superioare, cursurilor postuniversitare și ale titlurilor științifice care exceptează ofițerii de la absolvirea cursurilor de capacitate profesională, precum și domeniile pentru care studiile superioare absolvite dau dreptul la sporul de 25 %. Acest cadru legal a fost aplicabil până la data de 31.12.2009, astfel că prin Legea nr.330/2009 și respectiv Legea nr.284/2010 nu s-a mai prevăzut acordarea acestui spor.

În ce privește personalul deja angajat, Tribunalul reține că potrivit art.4 alin.2 din OUG nr.1/25.01.2010 personalul existent în sectorul bugetar a fost reîncadrat cu menținerea salarizării avute la 31 decembrie 2009, iar sporurile, indemnizațiile și alte drepturi salariale prevăzute de legea cadru nr.330/2009, care nu se introduc în salariul de bază, s-a prevăzut că se acordă în aceleași cuantumuri ca la 31.12.2009 normei personalului care a beneficiat de acestea și își desfășoară activitatea în aceleași condiții.

Așa cum rezultă din adresa de la fila 15 dosar (.....), la nivelul (.....) nu există asemenea situații comparabile. Cu toate acestea, prin adresa de la filele 9-11 din dosar (.....), aceeași (.....) arată faptul că pentru agenții de poliție, absolvenți ai studiilor de învățământ superior cu diploma de licență, acest spor s-a acordat până la 31.12.2009, iar după această dată a fost acordat ca o sumă compensatorie cu condiția ca aceștia să își desfășoare activitatea în domeniul corespunzător studiilor absolvite și doar dacă îndeplineau condițiile prevăzute de OMAI nr.318/2004.

Tribunalul reține că în cauză nu s-a dovedit că reclamantul îndeplinea condițiile reglementate prin OMAI nr.318/2014, acesta neavând înscrisă în Anexa la fișa postului nicio

sarcină de muncă suplimentară, după cum nu s-a dovedit nici faptul că își desfășoară activitatea în domeniul studiilor absolvite”.

Împotriva sentinței nr. (.....)pronunțată de (.....) a formulat recurs, în termen legal, (.....)", în numele membrului de sindicat (.....), criticând-o ca nelegală și invocând motivele de casare prevăzute de art. 488 alin. 1 punctele 6 și 8 din Codul de procedură civilă.

În dezvoltarea motivelor de recurs se arată că întreaga motivare a instanței este străină pricinii și contrară normei de drept aplicabile.

Instanța de fond apreciază ca nu sunt aplicabile dispozițiile Legii 71/2015, respectiv interpretarea data de ICCJ prin Decizia 23/2016 și de CCR prin Decizia 794/2016, deși nivelul de salarizare se referă inclusiv la sporuri.

Membrul de sindicat reclamant este funcționar public cu statut special – polițist, a absolvit studii superioare, fiind privat de dreptul de a beneficia de sporul de 25% pentru studii superioare, ce face parte integrantă din suma compensatorie.

Precizează recurentul că alți angajați ai pârâtului care anterior datei de 31.12.2009 erau absolvenți ai unor instituții de învățământ superior, au beneficiat și beneficiază de sporul de 25% pentru studii superioare, cuantumul acestuia fiind introdus în salariu ca sumă compensatorie și nu ca procent.

Prin Legea nr. 30 din 15 mai 1994, publicată în Monitorul Oficial nr. 135 din 31 mai 1994, România a ratificat Convenția Europeană pentru apărarea drepturilor omului (C.E.D.O), precum și protocoalele adiționale la aceasta, în acest mod Convenția și protocoalele ei adiționale devenind parte integrantă a dreptului intern, având prioritate față de acesta, altfel spus C.E.D.O și protocoalele adiționale au devenit izvor de drept intern obligatoriu și prioritar, ceea ce, în plan național, are drept consecință imediată aplicarea convenției și protocoalelor de către instanțele judecătorești române, iar în plan internațional acceptarea controlului prevăzut de C.E.D.O cu privire la hotărârile judecătorești naționale.

Dreptul la o remunerație egală pentru muncă egală este reglementat la art. 6 din Codul Muncii și art. 23 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, iar OG nr. 137/2000 cu modificările ulterioare, prevede la art. 1 alin. 2 principiul egalității între cetățeni, caz în care excluderea privilegiilor și discriminărilor sunt garantate în special în exercitarea unor drepturi inclusiv salariul egal pentru muncă egală.

De asemenea, pentru identitate de rațiune, pentru un drept care a avut aceeași reglementare juridică (a fost prevăzut de lege până în 2010, a devenit sumă compensatorie tranzitorie după 2010), învederează recurentul argumentele expuse în Decizia nr. 21/2016 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, ale cărei considerente le redă integral.

Conchide recurentul că Decizia menționată privește suma compensatorie ce reprezintă sporul pentru doctorat, algoritm care consideră că este aplicabil și în prezenta speță.

Mai mult, potrivit OUG nr.83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, art.1 alin.1 și alin.5': "în anul 2015, cuantumul brut al salariilor de bază/soldelor funcției de bază/salariilor funcției de bază/indemnizațiilor de încadrare de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice se menține la același nivel cu cel ce se acordă pentru luna decembrie 2014 în măsura în care personalul își desfășoară activitate în aceleași condiții și nu se aplică valoarea de referință și coeficienții de

ierarhizare corespunzătoare claselor de salarizare prevăzuți în anexele la Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările ulterioare."

Prin excepție de la prevederile alin. (1) și (2), personalul din aparatul de lucru al Parlamentului și din celelalte Instituții și autorități publice, salarizat la același nivel, precum și personalul din cadrul Consiliului Concurenței și al Curții de Conturi, inclusiv personalul prevăzut la art. 5 din aceste instituții, care beneficiază de un quantum al salariilor de bază și al sporurilor mai mici decât cele stabilite la nivel maxim în cadrul aceleiași instituții sau autorități publice pentru fiecare funcție/grad/treaptă și gradație, va fi salarizat la nivelul maxim dacă își desfășoară activitatea în aceleași condiții"; art.5 alin.1 și alin.1: „(1) în anul 2015, pentru personalul nou-încadrat pe funcții, pentru personalul numit/încadrat în aceeași instituție/autoritate publică pe funcții de același tel, precum și pentru personalul promovat în funcții sau în grade/trepte, salarizarea se face la nivelul de salarizare în plată pentru funcțiile similare din instituția/autoritatea publică în care acesta este încadrat sau din instituțiile subordonate acestora, în cazul în care nu există o funcție similară în plată.

Prin nivel de salarizare în plată pentru funcțiile similare se înțelege același quantum al salariului de bază cu cel al salariaților având aceeași funcție, în care au fost incluse, după data de 31 decembrie 2009 sumele aferente salariului de încadrare, precum și sumele aferente sporurilor de care au beneficiat înainte de această data, dacă salariatul angajat, numit sau promovat îndeplinește aceleași condiții de studii - medii, superioare, postuniversitare, doctorale, de vechime și își desfășoară activitatea în aceleași condiții, specifice locului de muncă la data angajării sau promovării."

Prin Decizia nr.23/26.09.2016 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, obligatorie potrivit dispozițiilor art.521 alin.3 din Cod procedură civilă s-a stabilit că: în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art.1 alin.(5/1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.71/2015, cu modificările și completările ulterioare, sintagma „salarizat la același nivel" are în vedere personalul din cadrul aparatului de lucru al Parlamentului, personalul din cadrul Consiliului Concurenței, al Curții de Conturi, precum și din cadrul celorlalte autorități și instituții publice enumerate de art.2 al(n,1) lit.a) din Legea-cadru nr.284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare; nivelul de salarizare ce va fi avut în vedere în interpretarea și aplicarea aceleiași norme este cel determinat prin aplicarea prevederilor art.1 alin.(1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.83/2014, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.71/2015, cu modificările și completările ulterioare, în cadrul aceleiași autorități sau instituții publice.

Rezultă că nu există niciun argument legal care să justifice diferențele salariale dintre persoane care desfășoară aceeași activitate în cadrul aceleiași instituții. Salariile se stabilesc pe categorii de funcții și pe niveluri de pregătire profesională, iar nu în considerarea unor persoane private ut singuli și care sunt, în mod întâmplător, contemporane edictării unui act normativ.

Potrivit jurisprudenței constante a instanței de contencios constituțional, precum și a celei a Curții Europene a Drepturilor Omului, principiul egalității în fața legii presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite, iar un tratament diferit nu poate fi doar expresia aprecierii exclusive a legiuitorului, ci trebuie să se justifice în mod rațional și obiectiv.

Existența mai multor acte normative, adoptate succesiv într-un interval scurt de timp, în baza cărora s-a intenționat salarizarea unică a bugetarilor nu poate constitui un temei legal pentru

instituirea unui tratament diferențiat și pentru nesocotirea principiului egalității de tratament față de toți salariații și care presupune plată egală pentru muncă de valoare egală.

Criteriul temporal sau acela al unor reglementări diferite nu poate justifica diferențe de salarizare între persoane care exercită aceeași funcție și care au aceeași pregătire profesională.

Prin urmare, nu poate fi acceptată o situație defavorabilă în ceea ce privește personalul care, începând cu anul 2010, îndeplinește condițiile necesare pentru a-i fi inclusă în salariu suma compensatorie de 25%, comparativ cu personalul care, în anii anteriori, era astfel salarizat.

Pentru toate categoriile de personal aflate în situații identice, salarizarea trebuie să se facă la nivelul de salarizare în plată pentru funcțiile similare din instituția/autoritatea publică unde sunt încadrați. Atunci când este analizată identitatea de situații între doi angajați, nu trebuie verificată identitatea de reglementare, ci trebuie avută în vedere identitatea de activitate desfășurată și de pregătire profesională.

Recurentul solicită instanței ca, pentru o aplicare unitară a normelor de drept material, la soluționarea prezentei cauze să se aibă în vedere soluțiile pronunțate de instanțele de fond în spețe.

De asemenea, recurentul învederează că motivele invocate mai sus au stat la baza pronunțării Deciziei nr. . (.....) a . (.....), în dosarul nr. (.....) prin care a admis acțiunea și a obligat pârâtul să plătească reclamantului sporul de 25% începând cu 09.04.2015, precum și la baza pronunțării Deciziei civile nr. . (.....) pronunțată de . (.....) în dosarul nr. . (.....).

În drept, invocă prevederile art. 488 alin 1 pct 6 și 8 din Codul de procedură civilă.

III. Punctul de vedere al părților cu privire la dezlegarea problemei de drept:

1. **Recurentul reclamant** consideră, în esență, situația polițiștilor care au absolvit studiile superioare după intrarea în vigoare a Legii 330/2009 este similară cu a persoanelor care au dobândit titlul de doctor în aceleași condiții și în privința cărora ÎCCJ a stabilit, prin Decizia 21/2016, că au dreptul la sume compensatorii și persoanele care au dobândit titlul de doctor după intrarea în vigoare a Legii nr.330/2009.

Recurentul opinează că, pentru identitate de rațiune, este firesc să se recunoască dreptul la sume compensatorii în echivalentul sporului de 25% și pentru agenții de poliție care au absolvit studii superioare după intrarea în vigoare a Legii nr. 330/2009.

2. **Intimatul pârât** nu și-a exprimat punctul de vedere privind dezlegarea problemei de drept, deși a fost citat cu această mențiune.

3. **alte părți** – nu e cazul.

IV. Punctul de vedere motivat al completului de judecată

1. **redarea normei de drept interne ce urmează a fi supusă dezlegării Înaltei Curți de Casație și Justiție**, cu indicarea exactă a actului normativ și materiei de drept căreia se circumscrie problema de drept:

Art. 30 alin. (6) din Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, denumită în continuare Legea nr. 330/2009, potrivit căruia "Pentru persoanele ale căror sporuri cu caracter permanent acordate în luna decembrie 2009 nu se mai regăsesc în anexele la prezenta lege și nu au fost incluse în salariile de bază, în soldele funcțiilor de bază sau, după caz, în indemnizațiile lunare de încadrare, sumele corespunzătoare acestor sporuri vor fi avute în vedere în legile anuale de salarizare, până la acoperirea integrală a acestora".

Art. 4 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar, denumită, în continuare Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010: "Începând cu luna ianuarie 2010, întregul personal din sectorul bugetar încadrat în autoritățile și instituțiile publice prevăzute la art. 2 alin. (1) și (3) din Legea-cadru nr. 330/2009 va fi reîncadrat corespunzător tranșelor de vechime în muncă și pe funcțiile corespunzătoare categoriei, gradului și treptei profesionale avute la 31 decembrie 2009".

Art. 6 alin. (1) din Ordonanță de urgență a Guvernului nr. 1/2010: "În cazul în care drepturile salariale determinate în conformitate cu Legea-cadru nr. 330/2009 și cu prezenta ordonanță de urgență sunt mai mici decât cele stabilite prin legi sau hotărâri ale Guvernului pentru funcția respectivă pentru luna decembrie 2009 se acordă o sumă compensatorie cu caracter tranzitoriu care să acopere diferența, în măsura în care persoana își desfășoară activitatea în aceleași condiții. Această sumă se include în salariul de bază, solda/salariul funcției de bază sau indemnizația lunară de încadrare, după caz, dar nu este luată în calcul la determinarea altor drepturi de natură salarială care se stabilesc în funcție de acestea".

Art. 1 alin. (5) din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, denumită în continuare Legea nr. 285/2010: "În salariul de bază, indemnizația lunară de încadrare, respectiv în solda funcției de bază/salariul funcției de bază aferente lunii octombrie 2010 sunt cuprinse sporurile, indemnizațiile, care, potrivit Legii-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările ulterioare, făceau parte din salariul de bază, din indemnizația de încadrare brută lunară, respectiv din solda/salariul funcției de bază, precum și sumele compensatorii cu caracter tranzitoriu, acordate potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar, cu modificările ulterioare. Sporurile stabilite prin legi sau hotărâri ale Guvernului necuprinse în Legea-cadru nr. 330/2009, cu modificările ulterioare, și care au fost acordate în anul 2010 ca sume compensatorii cu caracter tranzitoriu sau, după caz, ca sporuri la data reîncadrării se introduc în salariul de bază, în indemnizația de încadrare brută lunară, respectiv în solda/salariul de funcție, fără ca prin acordarea lor să conducă la creșteri salariale, altele decât cele prevăzute de prezenta lege."

2. redarea oricărui altor norme de drept interne apreciate a fi relevante pentru analiză:

- *Art. 5 alin. 1 și 1 ind. 1 din OUG nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, cu modificările și completările ulterioare*, potrivit căruia "În anul 2015, pentru personalul nou-încadrat pe funcții, pentru personalul numit/încadrat în aceeași instituție/autoritate publică pe funcții de același fel, precum și pentru personalul promovat în funcții sau în grade/trepte, salarizarea se face la nivelul de salarizare în plată pentru funcțiile similare din instituția/autoritatea publică în care acesta este încadrat sau din instituțiile subordonate acestora, în cazul în care nu există o funcție similară în plată.

Prin nivel de salarizare în plată pentru funcțiile similare se înțelege același quantum al salariului de bază cu cel al salariaților având aceeași funcție, în care au fost incluse, după data de 31 decembrie 2009, sumele aferente salariului de încadrare, precum și sumele aferente sporurilor de care au beneficiat înainte de această dată, dacă salariatul angajat, numit sau promovat îndeplinește aceleași condiții de studii - medii, superioare, postuniversitare, doctorale -, de vechime și își desfășoară activitatea în aceleași condiții, specifice locului de muncă la data angajării sau promovării."

- *Art. 1 alin. 5 ind. 1 din Legea nr. 71/2015 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice* prevede că „, prin excepție de la prevederile alin. (1) și (2), personalul din aparatul de lucru al Parlamentului și din celelalte instituții și autorități publice, salarizat la același nivel, precum și personalul din cadrul Consiliului Concurenței și al Curții de Conturi, inclusiv personalul prevăzut la art. 5 din aceste instituții, care beneficiază de un quantum al salariilor de bază și al sporurilor mai mici decât cele stabilite la nivel maxim în cadrul aceleiași instituții sau autorități publice pentru fiecare funcție/grad/treaptă și gradație, va fi salarizat la nivelul maxim dacă își desfășoară activitatea în aceleași condiții."

- *Decizia 23/2016 a Înaltei Curți de Casație și Justiție – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept*, prin care s-a decis că : "În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 1 alin. (51) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2015, cu modificările și completările ulterioare, sintagma „salarizat la același nivel” are în vedere personalul din cadrul aparatului de lucru al Parlamentului, personalul din cadrul Consiliului Concurenței, al Curții de Conturi, precum și din cadrul celorlalte autorități și instituții publice enumerate de art. 2 alin. (1) lit. a) din Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare; nivelul de salarizare ce va fi avut în vedere în interpretarea și aplicarea aceleiași norme este cel determinat prin aplicarea prevederilor art. 1 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2015, cu modificările și completările ulterioare, în cadrul aceleiași autorități sau instituții publice”.

3. prezentarea jurisprudenței proprii instanței:

Prin Decizia civilă nr. : (.....) din : (.....), pronunțată în dosarul nr. (.....), având același obiect ca în prezenta cauză, Curtea de Apel Galați a admis recursul declarat de recurenții-reclamanți.

A casat în parte sentința nr. : (.....) a Tribunalului Galați și în rejudecare:

A obligat pârâta să includă în salariul reclamanților și să le plătească sporul de 25% aferent studiilor superioare cu începere de la 1.05.2015 și până la încetarea raporturilor de serviciu.

A respins restul pretențiilor reclamanților, ca fiind nefondate.

Curtea a apreciat, față de prevederile art. 5 alin. 1 și 1 ind. 1 din OUG nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, cu modificările și completările ulterioare și față de dispozițiile art. 1 alin. 5 ind. 1 din Legea nr. 71/2015 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 83/2014, în vigoare de la data de 09.04.2015, astfel cum au fost interpretate prin Decizia 23/2016 a Înaltei Curți de Casație și Justiție – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, că voința legiuitorului a fost de a elimina discriminările salariale existente între persoane care ocupă aceleași funcții, în aceleași condiții de studii și vechime.

Așa fiind, este evident că nu poate fi primită interpretarea în sensul că discriminarea respectivă poate fi menținută și după intrarea în vigoare a Legii nr.71/2015, mai ales ca la nivelul instituției recurente sunt persoane care beneficiază de sporul pentru studii superioare și își desfășoară activitatea în aceleași condiții ca și recurenții-reclamanți.

Prin Decizia civilă nr. (...)pronunțată în dosarul nr. : (...), Curtea de Apel Galați a respins recursul reclamantului.

Cauza avea ca obiect cererea reclamantului de obligare a pârâtului să îi acorde sporul salarial de 25% din salariul funcției de bază prevăzut de lege pentru agenții de poliție absolvenți de studii superioare pentru ultimii 3 ani de la data introducerii acțiunii, precum și pentru viitor până la încetarea raporturilor de serviciu cu unitatea

Curtea a reținut că din anexele cuprinse în Legea nr. 330/2009 rezultă că sporul pentru studii superioare, recunoscut prin O.U.G. nr. 38/2003, nu a mai fost prevăzut, astfel încât au devenit aplicabile dispozițiile alineatelor 5 și 6 din art. 30 din Legea nr. 330/2009, cu consecința că ele vor fi acordate în continuare, însă numai celor cărora acest spor (cu caracter permanent) le-a fost acordat pentru luna decembrie 2009.

Reclamantul nu face parte din această categorie, astfel încât prima instanță a făcut o corectă aplicare a normelor de drept material atunci când a apreciat că sporul de 25% pentru studii superioare nu se aplică și celor care au fost licențiați ulterior anului 2009 și care în luna decembrie 2009 nu aveau în plată acest spor.

Recurentul reclamant a absolvit studiile superioare în luna iunie 2010, dată la care prevederile legale ce consacrau sporul în discuție fuseseră abrogate.

Cât despre aplicarea dispozițiilor 6 alineatul 1 din OUG 1/2010, s-a reținut că și din acest text de lege rezultă că suma compensatorie ce a înlocuit sporul respectiv se acorda doar în situația în care drepturile salariale stabilite conform Legii cadru 330/2009 și OUG 1/2010 erau mai mici decât cele stabilite de alte acte normative pentru luna decembrie 2009.

Cum reclamantul nu beneficia de sporul de 25% în luna decembrie 2009, nu există nici un temei legal pentru a i se acorda că suma compensatorie cu caracter tranzitoriu reprezentând contravaloarea acestui spor.

(atașăm Deciziile menționate).

4. prezentarea jurisprudenței naționale/a altor state/comunitară/a drepturilor omului apreciate a fi relevantă pentru dezlegarea problemei de drept supuse analizei

Decizia nr. : (...) a Curții de Apel Iași, în dosarul nr. : (...) prin care s-a admis acțiunea și a fost obligat pârâtul să plătească reclamantului sporul de 25% începând cu 09.04.2015

Decizia civilă nr. (...)pronunțată de Curtea de Apel București Secția a VIII-a Contencios Administrativ și Fiscal în dosarul nr. (...), prin care s-a decis în același sens (atașăm Deciziile menționate).

Aceste hotărâri definitive relevă caracterul neunitar al jurisprudenței naționale consultate

5. punctul de vedere al completului de judecată asupra chestiunii de drept sesizate;

Conform art. 30 alin. (6) din Legea nr. 330/2009, dacă sporul cu caracter permanent nu se mai regăsește în anexele la prezenta lege și nu a fost inclus în salariul de bază/indemnizația lunară de încadrare (aceasta fiind și situația sporului pentru studii superioare), suma corespunzătoare acestui spor va fi avută în vedere în legile anuale de salarizare, până la acoperirea integrală a acestuia.

În baza art. 4 alin. (1) și art. 6 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010, începând cu luna ianuarie 2010 întregul personal din sectorul bugetar va fi reîncadrat corespunzător tranșelor de vechime în muncă și pe funcțiile corespunzătoare categoriei, gradului și treptei profesionale avute la 31 decembrie 2009, iar, în cazul în care drepturile salariale astfel determinate sunt mai mici decât cele stabilite prin legi sau hotărâri ale Guvernului pentru funcția respectivă pentru luna decembrie 2009, se acordă o sumă compensatorie cu caracter tranzitoriu care să acopere diferența, în măsura în care persoana își desfășoară activitatea în aceleași condiții. Această sumă se include în salariul de bază, solda/salariul funcției de bază sau indemnizația lunară de încadrare, după caz, dar nu

este luată în calcul la determinarea altor drepturi de natură salarială care se stabilesc în funcție de acestea.

Potrivit art. 1 alin. (5) din Legea nr. 285/2010 (legea anuală de salarizare pentru 2011), sporurile stabilite prin legi sau hotărâri ale Guvernului necuprinse în Legea-cadru nr. 330/2009 și care au fost acordate în anul 2010 ca sume compensatorii cu caracter tranzitoriu sau, după caz, ca sporuri la data reîncadrării se introduc în salariul de bază, în indemnizația de încadrare brută lunară, respectiv în solda/salariul de funcție, fără ca prin acordarea lor să conducă la creșteri salariale, altele decât cele prevăzute de prezenta lege.

Prin art. 1 pct. 6 din Legea nr. 71/2015 de aprobare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 83/2014, art. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 a fost completat, clarificându-se conceptul de "nivel de salarizare în plată pentru funcții similare", după cum urmează: "Prin nivel de salarizare în plată pentru funcții similare se înțelege același quantum al salariului de bază cu cel al salariaților având aceeași funcție, în care au fost incluse, după data de 31 decembrie 2009, sumele aferente salariului de încadrare, precum și sumele aferente sporurilor de care au beneficiat înainte de această dată, dacă salariatul angajat, numit sau promovât îndeplinește aceleași condiții de studii - medii, superioare, postuniversitare, doctorale -, de vechime și își desfășoară activitatea în aceleași condiții, specifice locului de muncă la data angajării sau promovării."

Așadar, sporul salarial de 25% în discuție nu s-a mai regăsit, ca atare, în legile-cadru de salarizare nr. 330/2009 și nr. 284/2010. Prin urmare, acesta nu a mai fost acordat la încadrarea/reîncadrarea personalului, potrivit noilor legi de salarizare.

Instanța opiniază că deși sporul nu mai este prevăzut ca atare de vreo lege de salarizare, totuși existența mai multor acte normative, adoptate succesiv într-un interval scurt de timp, nu poate constitui un temei legal pentru instituirea unui tratament diferențiat și pentru nesocotirea principiului egalității de tratament față de toți salariații și care presupune plată egală pentru muncă de valoare egală astfel cum prin asemănare, a reținut ÎCCJ în considerentele Deciziei 21/2016 (RIL) privind acordarea sporului de doctorat după intrarea în vigoare a Legii nr. 330/2009.

În concluzie, opinia acestui complet este în sensul că dispozițiile art. 30 alin. (6) din Legea nr. 330/2009, art. 4 alin. (1), art. 6 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010 și art. 1 alin. (5) din Legea nr. 285/2010 ar trebui interpretate în sensul că au dreptul la sume compensatorii și persoanele care au absolvit studiile superioare după intrarea în vigoare a Legii nr. 330/2009.

În numele legii,

HOTĂRĂȘTE:

Constată admisibilă sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

"Dezlegarea modului de interpretare și aplicare a disp.art.30 al.6 din Legea nr.330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările ulterioare, art.4 al.1 și art.6 al.1 din OUG nr.1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar, art.1 al.5 din Legea nr.285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările ulterioare, cu privire la acordarea sumelor compensatorii tranzitorii reprezentând sporul de 25% convenit agenților de poliție care au absolvit studii superioare, după intrarea în vigoare a Legii nr.330/2009.

Dispune înaintarea prezentei Încheieri, la care se atașează următoarele înscrisuri, conforme cu originalul: cererea de chemare în judecată, întâmpinarea depusă la dosarul de fond, sentința nr. (.....) din (.....) a Tribunalului Vrancea, cererea de recurs, practică judiciară anexată de recurent motivelor de recurs, cererea recurenților reclamanți de sesizare a I.C.C.J. în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept și extras de pe portalul I.C.C.J. privind inexistența unei sesizări de recurs în interesul legii cu același obiect.

Dispune suspendarea judecării conform prevederilor art. 520 alin. 2 Cod procedură civilă.

Fără cale de atac.

Pronunțată în ședință publică azi, (.....).

PREȘEDINTE

JUDECĂTOR

JUDECATOR

GREFIER

Red. (.....)

Dact(.....)

Com.2 ex